

WHAT IT MEANT TO BE A JEW IN PERSIA — AND WHAT THAT TEACHES US

PART II: ASSIMILATION

1. bSanhedrin 74b

But wasn't Esther's sin [sleeping with Ahashverosh] publicly known [and thus she should have forfeit her life]? Abaye answered: Esther was like natural ground [i.e., passive].

2. Esther 2

⁵In the fortress Shushan lived a Jew by the name of Mordecai, son of Jair son of Shimei son of Kish, a Benjaminite. ... ⁷He was foster father to Hadassah—that is, Esther*—his uncle's daughter, for she had neither father nor mother. The maiden was shapely and beautiful; and when her father and mother died, Mordecai adopted her as his own daughter. ⁸When the king's order and edict was proclaimed, and when many girls were assembled in the fortress Shushan under the supervision of Hegai, Esther too was taken into the king's palace under the supervision of Hegai, guardian of the women. ... ¹⁰Esther did not reveal her people or her kindred, for Mordecai had told her not to reveal it. ... ¹³and it was after that that the girl would go to the king), whatever she asked for would be given her to take with her from the harem to the king's palace. ¹⁴She would go in the evening and leave in the morning for a second harem in charge of Shaashgaz, the king's eunuch, guardian of the concubines. She would not go again to the king unless the king wanted her, when she would be summoned by name. ... ¹⁶Esther was taken to King Ahasuerus, in his royal palace, in the tenth month, which is the month of Tebeth, in the seventh year of his reign. ¹⁷The king loved Esther more than all the other women, and she won his grace and favor more than all the virgins. So he set a royal diadem on her head and made her queen instead of Vashti.

2*. bMegillah 13a

R. Neḥemya says: Hadassah was her real name. Why was she called "Esther"? The nations of the world called her after Istahar.

1. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עד עמוד ב

והא אסתר פרהסיא הואי? אמר אביי: אסתר קרקע עולם היתה.

2. אסתר פרק ב

ה'איש יהודי היה בשושן הביירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני: ... ויהי אמן את-הדסה היא אסתר* בת-דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת-תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: ויהי בהשמע דבר-המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל-שושן הביירה אליה הגי ותלקח אסתר אל-בית המלך אל-יד הגי שמר הנשים: ... ל'א-הגידה אסתר את-עמה ואת-מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא-תגיד: ... ובה' הנערה באה אל-המלך את כל-אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד-בית המלך: "בערב | היא באה ובבקר היא שבה אל-בית הנשים שני אל-יד שעשגו סריס המלך שמר הפילגשים לא-תבוא עוד אל-המלך כי אס-חפץ בה המלך ונקראת בשם: ... ו'ותלקח אסתר אל-המלך אחשורוש אל-בית מלכותו בחדש העשירי הוא-חדש טבת בשנת-שבע למלכותו: "ויאהב המלך את-אסתר מכל-הנשים ותשא-חן וחסד לפניו מכל-הבתולות וישם ב'ת-מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי:

*2. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יג עמוד א

רבי נחמיה אומר: הדסה שמה, ולמה נקראת "אסתר"? שהיו אומות העולם קורין אותה על שום אסתהר.

3. Ibid., 4

¹When Mordecai learned all that had happened, Mordecai tore his clothes and put on sackcloth and ashes. He went through the city, crying out loudly and bitterly, ²until he came in front of the palace gate; for one could not enter the palace gate wearing sackcloth.— ³Also, in every province that the king's command and decree reached, there was great mourning among the Jews, with fasting, weeping, and wailing, and everybody lay in sackcloth and ashes.—

⁴When Esther's maidens and eunuchs came and informed her, the queen was greatly agitated. She sent clothing for Mordecai to wear, so that he might take off his sackcloth; but he refused. ⁵Thereupon Esther summoned Hathach, one of the eunuchs whom the king had appointed to serve her, and sent him to Mordecai to learn the why and wherefore of it all. ... ⁹When Hathach came and delivered Mordecai's message to Esther, ¹⁰Esther told Hathach to take back to Mordecai the following reply: ¹¹"All the king's courtiers and the people of the king's provinces know that if any person, man or woman, enters the king's presence in the inner court without having been summoned, there is but one law for him—that he be put to death. Only if the king extends the golden scepter to him may he live. Now I have not been summoned to visit the king for the last thirty days." ¹²When Mordecai was told what Esther had said, ¹³Mordecai had this message delivered to Esther: "Do not imagine that you, of all the Jews, will escape with your life by being in the king's palace. ¹⁴On the contrary, if you keep silent in this crisis, relief and deliverance will come to the Jews from another quarter, while you and your father's house will perish. And who knows, perhaps you have attained to royal position for just such a crisis." ¹⁵Then Esther sent back this answer to Mordecai: ¹⁶"Go, assemble all the Jews who live in Shushan, and fast in my behalf; do not eat or drink for three days, night or day. I and my maidens will observe the same fast. Then I shall go to the king, though it is contrary to the law; and if I am to perish, I shall perish!" ¹⁷So Mordecai went about [the city] and did just as Esther had commanded him.

¹⁸וּמִרְדֵּכָי יָדַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר נִעְשָׂה וַיִּקְרַע מִרְדֵּכָי אֶת־בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וַאֲפֹר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זַעֲקָה גְדֹלָה וּמְרָה: כִּי־בָּאוּ עַד לִפְנֵי שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לָבוֹא אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלִבוּשׁ שָׂק: ¹⁹וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר דִּבְרַה־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מִגִּיעַ אֲבָל גְּדוֹל לַיהוּדִים וְצוּם וּבְכִי וּמִסָּפֵד שָׂק וַאֲפֹר יַעַץ לְרַבִּים: ²⁰וַתְּבוֹאִינָה נְעוּרוֹת אֶסְתֵּר וְסָרִיסֶיהָ וַיִּגִּדוּ לָהּ וַתִּתְחַלְחַל הַמַּלְכָּה מֵאֵד וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת־מִרְדֵּכָי וּלְהָסִיר שָׂקוֹ מֵעַלָיו וְלֹא קִבַּל: הִתְקַרָּא אֶסְתֵּר לְהִתְדָּבָר מִסָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הֵעֱמִיד לִפְנֵיהָ וַתִּצְוֶהוּ עַל־מִרְדֵּכָי לְדַעַת מַה־זֶּה וְעַל־מַה־זֶּה: ... ²¹וַיָּבֹאוּ הַתֵּדָבָר וַיִּגַּד לְאֶסְתֵּר אֵת דְּבָרֵי מִרְדֵּכָי: וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהִתְדָּבָר וַתִּצְוֶהוּ אֶל־מִרְדֵּכָי: ²²כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבוֹא־אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַחֲצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא־יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהִמָּיֵת לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט־לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת־שַׂרְבִיט הַזָּהָב וְחַיָּה וְאֵנִי לֹא נִקְרָאתִי לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם: ²³וַיִּגִּדוּ לְמִרְדֵּכָי אֵת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר: ²⁴וַיֹּאמֶר מִרְדֵּכָי לְהָשִׁיב אֶל־אֶסְתֵּר אֶל־תְּדַמִּי בְּנִפְשֶׁךָ לְהַמְלִיט בֵּית־הַמֶּלֶךְ מִכָּל־הַיְהוּדִים: ²⁵כִּי אִם־הִחֲרַשׁ תִּחְרִישִׁי בְּעַת הַזֹּאת רֹחַ וְהִצְלָה יַעֲמֹד לַיהוּדִים מִמְּקוֹם אַחֵר וְאַתָּה וּבֵית־אָבִיךָ תִּאֲבָדוּ וּמִי יוֹדֵעַ אִם־לַעֲת כֹּזֵאת הִגַּעַת לְמַלְכוּת: ²⁶וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב אֶל־מִרְדֵּכָי: ²⁷לֵךְ כְּנוּס אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשַׁן וְצוּמוּ עָלַי וְאַל־תִּאֲכְלוּ וְאַל־תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה וַיּוֹם גַּם־אֲנִי וְנַעֲרָתִי אֲצוּם כֵּן וּבְכֵן אָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־כָדָת וּכְאֲשֶׁר אֲבַדְתִּי אֲבַדְתִּי: ²⁸וַיַּעֲבֵר מִרְדֵּכָי וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוְּתָה עָלָיו אֶסְתֵּר:

4. שם פרק ה

4. Ibid., 5

¹On the third day, Esther put on royal apparel and stood in the inner court of the king's palace, facing the king's palace, while the king was sitting on his royal throne in the throne room facing the entrance of the palace. ²As soon as the king saw Queen Esther standing in the court, she won his favor. The king extended to Esther the golden scepter which he had in his hand, and Esther approached and touched the tip of the scepter.

אִיּוֹהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלֻכוֹת וַתַּעֲמֵד בַּחֲצַר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְיָשָׁב עַל־כִּסֵּא מְלָכוֹתָּו בְּבֵית הַמְּלָכוֹת נֹכַח פֶּתַח הַבַּיִת: וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה עֹמֶדֶת בַּחֲצַר נִשְׂאָה חֵן בְּעֵינָיו וַיִּשְׁטַח הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת־שֵׁרְבִיט הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשֵּׁרְבִיט:

5. שם פרק ז

5. Ibid., 7

³Queen Esther replied: “If Your Majesty will do me the favor, and if it pleases Your Majesty, let my life be granted me as my wish, and my people as my request. ⁴For we have been sold, my people and I, to be destroyed, massacred, and exterminated. Had we only been sold as bondmen and bondwomen, I would have kept silent; for the adversary is not worthy of the king's trouble.”

וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה וַתֹּאמֶר אִם־מְצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּגְתֶּן־לִי נַפְשִׁי בְּשִׂאלָתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי: דְּכִי נִמְכַרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבְּדוֹ וְאֵלּוּ לְעַבְדִּים וּלְשִׁפְחוֹת נִמְכַרְנוּ הַחֲרָשְׁתִּי כִּי אֵין הַצָּר שׁוֹה בְּגִזְק הַמֶּלֶךְ:

6. שם פרק ט

6. Ibid., 9

²⁹Then Queen Esther daughter of Abihail wrote a second letter of Purim for the purpose of confirming with full authority the aforementioned one of Mordecai the Jew. ³⁰Dispatches were sent to all the Jews in the hundred and twenty-seven provinces of the realm of Ahasuerus with an ordinance of “equity and honesty.” ³¹These days of Purim shall be observed at their proper time, as Mordecai the Jew—and now Queen Esther—has obligated them to do, and just as they have assumed for themselves and their descendants the obligation of the fasts with their lamentations. ³²And Esther's ordinance validating these observances of Purim was recorded in a scroll.

כִּי וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה בַּת־אֲבִיחַיִל וּמְרַדְכָי הַיְהוּדִי אֶת־כָּל־תִּקְוַת לְקוֹם אֶת אַגְרַת הַפּוּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִיָּת: לְיִשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיְהוּדִים אֶל־שְׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְלָכוֹת אַחַשְׁוֵרוּשׁ דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת: לְקַיֵּם אֶת־יְמֵי הַפְּרִים הָאֵלֶּה בְּזְמַנְיָהֶם כַּאֲשֶׁר קִיָּם עֲלֵיהֶם מְרַדְכָי הַיְהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמְּלָכָה וְכַאֲשֶׁר קִיָּמוּ עַל־נַפְשָׁם וְעַל־זֶרְעָם דְּבָרֵי הַצְּמֹת וְזַעֲקָתָם: וּמֵאֲמַר אֶסְתֵּר קַיֵּם דְּבָרֵי הַפְּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בְּסֵפֶר: